

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

ЛЮТЫ
6
1934 г.
Аўторак
№ 30 (4863)
Год выдання XVII

Всесення
БІБЛІОТЭКА
В. І. ЛЕНІНА

СЕННЯ ў нумары Прамова тав. ВАРАШЫЛАВА і даклад тав. РУДЗУТАКА

Пролетарыі ўсіх краін, з'ядзьмесься!

VII З'езд ВКП(б)

СПРЭЧКІ ПА СПРАВАЗДАЧНАМУ ДАКЛАДУ ТАВ. СТАЛІНА АБ РАБЦЕ ЦК ВКП(б)

Яшчэ больш будзем мацаваць абарону Совецкай краіны

Прамова тав. ВАРАШЫЛАВА

Старшынявуючы тав. Пасты-
зу прадастаўляе слова тав. Вара-
шылаву. (Бурныя доўгія апладыс-
нты, якія пераходзяць у ава-
но, крыкі «ура»). Дэлегаты сто-
ва вітаюць тав. Варашылава.)

ВАРАШЫЛАВ. Таварышы! XVII
езд нашай партыі будзе адзначаць
гісторыю, як першы з'езд больш-
заўважна адзіноства і вялікіх по-
мог сацыялізму. Такага з'езда,
гэты, наша партыя яшчэ не ве-
ла. Такіх перамог, як тыя, аб
якіх дакладваў наш прадавец тав.
Сталін, мы таксама ніколі яшчэ
не мелі.

Доўгай вераніцай застаюць у на-
шай партыі партыйныя з'езды, і
якіх завязь з іх хоць-бы адзін,
даючы на гэты з'езд на згурта-
ванасці і большаўважна адзіно-
ства вялікаму Леніну, гэтай ге-
раізму зоднаму новай чалавеч-
кай гісторыі, не ўдавалася дабра-
ва на партыйных з'ездах сапраўд-
на, поўнага і безумоўнага адзі-
ноства. Колькі энергіі і волі, колькі
прагі сіла патрацілі нашы ільці на
свабоду і людзьмі, імёны якіх не
стойна пяпер умяняць побач з
ім Леніна, для таго, каб на з'езд
і пасля іх партыя была адзі-
на, богадольная, марксісцка-выт-
рышная, ланіска-моцкая.

10 год таму назад Леніна не ста-
ла. Увесь падар яго гістарычнай
работы лёг на плечы яго вучня,
уга і вернага збровацэ Сталі-
на (апладысменты). Сталін не
огнуў, не паябаўся труднасцяй
бывалых задач, стаяўшых перад
партыяй, прадэманстраваў перад
бачымі класам усёго света. Ён
наш партыі даў клятву каяць тав.
правадыра выканаць яго заво-
ны і гора і высока падняўшы
ім Леніна, павёў партыю, проле-
рыят, народы СССР наперад, на
свабоду, да новых перамог, да
слаўнай славы.

Няма патрэбы напамінаць вялі-
кай труднасці і цяжкай пераход-
на шляху гэтай гераічнай бараць-
бы за партыю, за будучыню са-
цыялізму. Усе гэтыя труднасці —
мінулі. Усё гэта ўчарашні
ён.

Усе апазіцыі, усе контррэвалю-
цыйныя выказкі ворагаў ланіска-
партыйнай, пад кіраўніцтвам Ста-
ліна, разбіліся свечасома і бя-
засна. Партыя будавала сацыя-
лізм у нашай краіне, аднаасова
вышчарваючы ад усёй контррэ-
валюцыйнай нечэсці ў сваіх ра-

дах. Партыя расла і ўмацоўвалася
з ростам перамог і дасягненняў у
сацыялістычнай будоўлі. Разуль-
тат не памаганні — бліскучыя
поспехі, аб якіх дакладваў з'езду
наш Сталін.

Адзіноства нашай партыі, дася-
гнутае цалой барацьбой і поспехам,
забяспечыла нам не толькі бяс-
спрэчнае пясаванне наперад у будоў-
ніцтве нашай сацыялістычнай ін-
дустрыі, калгаснай гаспадаркі, аба-
роны, транспарта і культуры.
Адзіноства партыі кансалідавала,
згуртавала працоўныя масы наша-
га Саюза, арганізавала матэрыяль-
на і духоўна ўвесь народ нашай
краіны. Адзіноства партыі самым
сырыячым чынам адбілася і адбі-
ваецца на нашым міжнародным ста-
новішчы. Сла і маналітысць на-
шай партыі ўлічаліся не толькі
міжнародным пролетарыятам, не
толькі брацкімі партыямі, — гэта
сіла ўлічалася сур'езна і нашымі
класавымі праціўнікамі ў іх ува-
мадлівасцах з Совецкім Саюзам.

Таварышы, мы дабіліся аграма-
дных поспехаў ва ўсіх галінах са-
цыялістычнага будоўніцтва, веда-
чы жорсткую барацьбу з ворагамі
партыі, траціачы на гэта шмат сі-
лы і часу.

Цяпер, калі мы ўсю нашу энер-
гію і волю, увесь наш работчы час
поўнасна перакочвалі на справу
будучыню, на барацьбу за далей-
шыя поспехі сацыялізму, — ра-
зульцатай нашай работы будучы
дзясці раз павялічаны. Яны будоў-
ніцтва скавацца з кожным днём
усё больш і пракметней.

Нашай краіне, пошаму пролетар-
ыяту, вялікай ланіскай партыі,
кіруюмай Цэнтральным Камітэтам
на чале са Сталіным Сталіным, на
лежыць вялікая будоўля. З кожным
днём, з кожнай новай пера-
могай мы будзем набліжацца да гэ-
тага светлага будоўля, рэаліза-
цыі яго ў нашым штодзённым
жыцці, ператвараць яго ў жыўную
сацыялістычную рэчаіснасць.

Таварышы, перш чым перайсці
да пытанняў, якія я адчуваю,
больш за ўсё нас займаюць (вяс-
лы смех, апладысменты), дзясць
дзе мнэ, скарыстаўшы маё права
дэлегата з'езда ад Маскоўскай ар-
ганізацыі (шумныя апладысмен-
ты), спыніцца на двух пытаннях,
якія з'яўляюцца важнейшымі і сур-
эвейшымі ў рабоце нашай партыі
і на пятанах аб сельскай гаспа-
дарцы і транспарце.

Усё краіну адчуваем вынікі
ўпадку ў пагадоўі жыццёў у нашай
падці неадхат персці, і неадхат
скурці, і неадхат мяса. Апошняе
красці найменш важнае пытанне.
Бо калі мы падцінемся на дроб-
ныя жывялагадоўлі, пацінем па
ўсё недалі ў частцы гадоўлі птуш-
кі, трусюў, свіней і інш., то мя-
сую праблему вырашым у найка-
рацейшых тэрмінах. Асабліва востра
стаіць зараз пытанне аб калі. Гэ-
тай справай неабходна заняцца не
адкаля і як належыць, паволь-
павольку.

Цэнтральны Камітэт партыі пта-
танію аб кожным пагадоўі адда-
ваў сур'езнае ўвагу. Усё, што
рабілася ў адносінах захавання ка-
ля, далейшага яго пашырэння ад-
наўважна, правільнага догляду і
эксплуатацыі каля — усё гэта
выходзіла ад Цэнтральнага Камі-
тэта. Парказем Саюза і парказем
рэспублік рабілі і ў даны час
работы мала для барацьбы за за-
хаванне каля, за яго пашырэнне
аднаўважна. Мала, не усё зроблена
і мясцамі, хоць дзе-ні-дзе ўжо ўзя-
ліся за розум, каб кожную праб-
лему паставіць у парадку сваіх
памаганняў, сваёй работы. Кон-
скае пагадоўе ўсё лічэ скарараец
па. Дзе прычына, у чым справа?

Мне думаецца, што павялічаны
бароцьбу за калектывізацыю, за
перавод сялянскай гаспадаркі на
новыя калгасныя роіні. Мы веда-
лі, што страты і немалыя будучы,
але пры правільным кіраўніцтве,
пры правільнай арганізацыі на мя-
стах — гэтых страг было-б менш.

В. І. Ленін

Мясючы работнікі і наш Паркам
зем у пельную галаву, на маё глы
бокае перакананне, не зрабілі ўсё-
го, што трэба было, каб ужо гэ-
таму назад на крайній моры сід-
ніці скавацілі пагадоўі.

Мы затрацілі на нашу сацыялі-
стычную індустрыю мільярды руб-
лёў, у тым ліку многія сотні міль-
янаў на прывоз з-за граніцы машы-
наў, варштатаў і іншага абста-
таў. Мы ішлі на неадхаткі, каб
ажыць нашы фабрыкі і за-
воды, даць ім магчымасць буда-
ваць свае машыны і тым самым
рухнуць далей будоўніцтва нашай
сацыялістычнай індустрыі. Мы за-
трацілі і будзем траціць мільярды
рублёў на нашу сельскую гаспа-
дарку, але мнэ думаецца, што мы
не можам, не маем права расхо-
даваць лі аднаго мільяна замежнай
валюты на прывоз жывялы з-за
граніцы. Даволі велікі ў нас ужо
і на сёнешні дзень не толькі пер-
сопктывы, але і рэальныя магчым-
насці сельскай гаспадаркі, каб да-
завядаць сабе такую рокама. Па
вініні і можам мець сваю ўласную
сөөвучу, калгасную і сөөвучую
авечку, свінюю, карову і каля і
прытым у колькасці, якая неабод-
на для развіцця нашай гаспадар-
кі, для абароны краіны.

Вядзірае значэнне паранейша
му мае кошы для арміі.

К капы сусветнай вайны ва
французскай арміі было 84 тыс.
аўтамабіляў і побач з гэтым фран-
цузская армія мела 108 тыс. ко-
наў. Германская армія мела 40 з
лішкам тысяч машынаў, але адна-
часова яна мела 880 тыс. коняў.
Царская армія в пачатку вайны ме-
ла 1.142 тыс. коняў, а штомесяч-
на для пашырэння страты ў ко-
наў патрабавалася 50 тыс. гадоў.
Аб тым, якое значэнне меў конь
чырвоная коніца ў грамадзянскай
вайне, — усё вы дасканала веда-
це. Але вы павінны таксама веда-
ра, ведаць, што і зараз і ў буду-
чы нашай арміі конь патрабуец-
ца ў вялікай колькасці, прычым
конь добры, конь, які будзе поў-
насна аднаўваджаць таму ўраўно-
важанне нашых узброеных сіл, на
якім мы ў сучасны момант зна-
ходзімся.

Што гэта значыць, а гэта, што за
каля, яго захаванне і аднаўважна
трэба ўзяцца пасараўднату. Трэба
перш за ўсё раз і пазасёды накоп-
чыць са шкідніцкай «творымай»
аб замоне каля машынай, аб «ад-
мірані» каля. Трэба раз і пазасё-
ды накопчыць з абязліччай у ска-
рыстанні каля. На мясцах у пера-
давых калгасках, у МТС накопчона
мільяна калгасноўна вошты, які
Парказему трэба было-б улічыць,
абатуць і пашырыць па ўсёй
краіне.

Неабодна, далей, пачуцьца ка-
да не толькі карміць і ўтрыма-

ваць, але, перш за ўсё, рацыяналь-
на яго скарыставаць. Калі мы ця-
пер ужо ў значнай меры дабіліся
каб людзі ўмелі правільна, рацыя-
нальна скарыставаць матор на
трактары, на машыны, усюды, дзе
ён пастаўлен, дык мы абавязаны
зразумець тую простую ісціну,
што конь — гэта не матор, а жы-
вае істота, якая мае патрэбу ў
ялчэ большай увазе і догляде,
чым няват матор. Неободна канім
карыстацца столькі, наколькі яму
прырода аднесла сіл; воляга па-
трабаваць ад яго большага.

Аднаўважнае конаскае пагадоўя
патрабуе зберажэння жаробных ма-

ваць, але павінна жарабат і падлет-
каў. Апошняе адносіцца не толькі
да каля. Гэта поўнасна адносіцца
і да пагадоўя рагатай жывялы.
Сынчэнне адыходу і даючына па-
валічэнне стада можа ісці толькі
за кошт захавання і гадоўлі ма-
ладзніка. Гэта элементарна. Трэба
спыніць забой цялят. Мала ўва-
даваць цяля (што мы таксама не
вельмі ўмеем рабіць), яго неабод-
на потым захавань, выгадаваць. А
ў нас, на жаль, цялят гадуеця
для таго, каб потым, не залучаюч-
чыся, пуская на мяса. Праўда,
тав. Мікалай абавязан загадаць
мяса ў колькасці, вызначанай пла-

нашымі транспарце няма добрых,
вельмі дысцыплінаваных, даскана-
ла ведаючых сваю справу і безза-
ветна адданных партыі людзей. Не,
яны ёсць і не малой колькасці. Вы
думаеце мы не ведаем гэтых люд-
зей? Ведаем, ведаем, ведаем гэтых
сапраўдных ударнікаў, усё, хто
кравянымі слязімамі абліваецца,
гледаючы на тое, што робіцца на
транспарце. Але пры цалерашым
беспарадку на чыгуначным транс-
парце яны ў значнай меры бя-
спасібны. Больш таго: нават паліт-
аддзелы, якія адной з асноўных сва-
іх задач маюць аб'яднанне гэтых
ударнікаў, арганізацыю іх і кіраў-
ніцтва імі, нават палітаддзелы,
трапляючы ў атмасферу чыгуначна-
га транспарту, працуюць не так,
як яны прызваны працаваць. Кому-
ністы-чыгуначнікі, палітаддзелычкі
ні ў тым ліку, нават асноўных пра-
цаўнікоў сваёй работы паставіць
сур'езна, канкрэтна, павольшчыку
не могуць.

І сапраўды, партыя дала чыгу-
начнаму транспарту палітаддзелы,
пымногім пазейкі, чым палітаддзелы
ў МТС і сөөвучах. А палітад-
дзел, якія развіцця павілі імі? Паліт-
аддзел сөөвуча і МТС і палітаддзел
на транспарце — гэта зусім розныя
ўстававы (галасы: правільна),
не ў крэйду будзе нам сказана,
т.т. палітаддзелчычкі-чыгуначні-
кі. Калі зваявіцца з тым, чым
займаецца палітаддзелчычкі на
транспарце, калі чытаец, як ён
прыехаў у дню, як разнаўваў а-
дніх, паставіў на работу другіх,
ссуць вагоны, пагнаў паравозы,
то ставіцца смешна і сумна. Ка-
лі палітаддзелчычкі пераважна будучы
гэтым займацца на транспарце, к-
лі яны будучы падмяняць адзіна-
чальніцкаў, то мы транспарт не
толькі не наладзім, а яшчэ больш
разладзім (смах, апладысменты).

Ісціна адно, што палітаддзелы не
звычайна яшчэ патрэбных метадаў і
форм работы, а таму і іх дзейсна-
га ўплыву яшчэ не адчуваецца.

Палітаддзелчычкі павінны заняцца па-
літычным, як мы ў сёбе ў арміі
гаворым, забеспячэннем апэратыў-
(галасы: правільна, апладысмен-
ты). Транспарт, як і ўжо сказаў,
гэта не ваюючая, але дзейнічаючая
армія. Палітаддзелы абавязаны вы-
вучыць спыра справу, зразумець
яе, а потым, не спынаючыся, пры-
няць неабходныя меры для забес-
печэння ўсёй апэратыўна на транс-
парце. Для гэтага неабодна перш
за ўсё і ў порцыю чарту арганіза-
вацца арганізатарам і кіраўніка-
мі. А гэты кіраўнікі абавязаны арга-
нізаваць увесь асабовы склад, усю
масу чыгуначнікаў. Абавязаны кля
паціцца аб іх, ведаць іх жыццё,
запаграбаванні. Палітаддзелы абав-
язаны далей уставаць сапраўд-
на, а не папярочна дысцыпліну
працы зверху, абавязкова зверху
да нізу. Усёго гэтага няма пакуль
на транспарце (апладысменты).
Усё гэта павінна быць да што-б
там пі стала і будзе, калі ўсёй сі-
лай партыі, усёй не магутнасцю і
аўтарытэтам дапамагчы чыгунач-
наму транспарту. Але раз тав. Ста-
лін бярэцца за транспарт паса-
раўднату, то ўжо тут, таварышы,
жарты ў бок (доўга немаўчучыя
апладысменты).

II. СОЦЫЯЛІСЦЫЧКІ ТРАНСПАРТ НЕ ПАВІНЕН АДСТАВАЦЬ

Два словы накопч транспарта.

Тав. Сталін у сваім дакладзе
спыніў нашу ўвагу на гэтым пы-
танні, указаўшы, што транспарт
з'яўляецца вузкім месцам і што ён
ужо зараз тармазіць далейшы рост
народнай гаспадаркі. І сёння
ўважліва слухаў тав. Андрэева.
Выбачце, Андрэй Андрэевіч, —
нам, членам Палітбюро, магчыма
не зусім выпадае тут палемізаваць,
але ўсё такі павінен сказаць, што
на мяно выступленне Андрэева
зрабіла ўражанне быццам лекцыя
прафесара (апыўчэнне ў залі) з
кафедры. Дасканала лекцыя сту-
дэнтам (галасы: правільна). Усім
было вельмі цікава слухаць зра-
бленае ў гэтых спакойных тонах
паведамаенне аб становішчы на
транспарце на сёнешні дзень, што
трэба будзе рабіць і інш. Але па-
тым трэба было-б аб чыгунач-
ным транспарце некалькі павіша-
ным гаварыць. (Галасы: правільна,
апладысменты). Дадаюцца да таго,
што сказаў тав. Андрэев пакошт
расхлібанасці, неарганізаванасці,
трэба было яшчэ сказаць, адкуль
яна выцякае, а гадоўнае, калі гэ-
та расхлібанасць, дэарганізава-
насць, усё іншыя адносіцы на
транспарце, калі яны будучы, на-
рошце, ліквідаваны.

Есць усёякія труднасці. Узяць
хоць-бы тое-ж жывялагадоўчае пы-
танне, аб якім я толькі што гаво-
рыў. Гэта сапраўды вельмі вялі-
кая труднасць, вырашэнне якой
патрабуе і часу і вельміных нама-
ганняў. З транспартам становіцца
зусім іншае. Транспарту Цэнтраль-
ны Камітэт заўсёды аддаваў вялі-
кую ўвагу і зараз займаецца ім,
бадай, больш чым якімі-небудзь
іншымі пытаннямі. Тав. Кагановіч
па даручэнню ЦК адзін час амаль
50 проц. свайго часу аддаваў
транспарту. Чыгуначнікі не мо-
гуць скардзіцца на недастатковую
да іх увагу з боку партыі. Але за-
то партыя мае права і абавязана
працягваць ім сур'езны рахунак.

Дзясцігнені на транспарце безумо-
ва ёсць, але яны настолькі малы,
што тав. Сталін тут на з'ездзе
падкрэсліў, што транспарт з'яў-
ляецца тым вузкім месцам, аб
якое пачынае спытыкацца ўсё наша
народная гаспадарка.

Ці ёсць аб'ектыўныя труднасці
на транспарце? Есць. Але якіх
труднасцяў больш — аб'ектыўных
ці суб'ектыўных? Безумоўна
больш суб'ектыўных. У чым яны
заключаюцца? У дэарганізава-
на і ў адсутнасці элементарнай
дысцыпліны. Напрыклад, нам, чле-
нам Палітбюро, вядома, што нават
вышэйшымі начальнікамі склад транс-
парта не зусім падпарадкаваныя
свайму паркуму (апладысменты).
Не ведаю, ці не выкрывае я са-
рата (смах, апладысменты)...

Варашылаў: ... але мы, члены
Палітбюро, ведаем і аб тым, што
загал вядоўнага начальніцкага
складу на транспарце не з'яўляю-
ца, і ўжо ва ўсім выпадку не заўсё-
ды з'яўляецца, законам для падпа-
чалых; нам вядома, што ўтвор
нашым, пераконаным і ўсёякага роду
жаруды з'яўляюцца амаль метадам
работы на чыгуначным транспар-
це.

Галасы: Правільна (апладысмен-
ты).

Варашылаў: Гэта вельмі дора-
ная штука, таварышы. Вельмі
добрая штука ў нашай партыі і
краіне наогул і асабліва на транс-
парце. Чаму я з такім болям га-
вару аб гэтым? Таму, што фігу-
ральна гаворачы, транспарт гэта
родны брат Чырвонай арміі. Розні-
ца паміж імі таа, што наша ар-
мія яшчэ толькі рыхтуецца дзейні-
чаць, калі надыйдзе час абараніць
граніцы, як яна будзе дзейнічаць,
мы паглядзім (апладысменты), —
а транспарт ужо зараз знаходзіцца
на баявых пазіцыях, ён ужо зараз
дзейнічае і дзейнічае бесперапын-
на, кожны дзень, кожную гадыну,
кожную мінуту. І зусім натураль-
на, што калі на транспарце з'ява-
дзяцца людзі, якія сваіх пачальні-
каў не слухаюць, ухваляючы іх
пагарджаючы, — то тут павінны
быць, не могуць не быць, усіякі
непрыемнасці, усё тым вынікі, аб
якім мы штодзёна чытаем і якім
баложа адбіваецца на ўсёй народ-
най гаспадарцы. І таксама як уо-
ра тав. Серго гаварыў тут а гэта-
тай трыбуцы са сваімі таварыш-
камі — работнікамі прамысловасці,
якія, да рэчы, працуюць ва многа
раз лепш транспартнікаў (апладыс-
менты), так і тав. Андрэев паві-
нен быў пагаварыць тут з пачаль-
нікамі дарог т.т. Білікам, Леўчу-
ка і радамі іншых таварышоў, якія
слухалі яго і, я дапускаю, расчу-
ліліся наш паркум; глядзіце, як
усё добра ў нас (апладысменты,
смах).

Зараз транспарт не спраўляецца
з перавозкамі, ну, а што будзе па-
заўтра? Бо мы-ж расцем з надзвычайнай
быстрэйшай. Транспарту
прад'яўляюцца ўсё новыя і больш
высокія патрабаванні. Я не гаво-
раў ўжо аб патрабаваннях ваенна-
га часу. Тавы транспарту трэба
будзе працаваць на многіх лініях
ў радзе выпадкаў з напружаннем
літаральна ў 8-9-10, а то і больш
раз, чым павінен. Пата армія зараз
не падобна на армію ўчарашняга
дня. Армія стала зусім іншай —
і потым на гэтым спецыяльна
спыніюся. Усё гэта працягвае
транспарту значна больш павыша-
ным патрабаванні. Зусім ясна, што
для забеспячэння дзейнасці сучас-
най арміі патрэбен і сучасны
транспарт, найлепш арганізаваны,
працуючы без сучка і задорыці.
Транспарт да вайны павінен рых-
тавацца так, як і сама армія. У
будучай вайне транспарт — і не
толькі чыгуначны — будзе ад-
гэральна вельмі важнае ролю. Вось
гэта таварышы транспартнікі не
разумеюць, як не разумеюць і не-
дапушчальнасці агітальна п'якусцы
ў асабовым складзе. Напрыклад,
за 1932 год перамянілася 30,6
проц. работнікаў на службе шля-
ху, цягі і эксплуатацыі, а ў 1933
годзе гэты процант узрос да 42.
Хіба гэта не ганюбныя лічбы. Пара-
зразумець, што ўсякія хваробы і
балачкі на транспарце, — адсут-
насць арганізаванасці, дысцыплі-
ны, ініцыятывы, адсутнасць адзі-
напачалля, боязь адкаласці і не-
дапушчальнага п'якусцы цяжкім
груэмам павісла на вагах нашай
народнай гаспадаркі.

Было-б павярна са сказанага
(ПРАЦЯГ НА 2 СТАР.).

